

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

D ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Domina facit in dō plurali & abltō dominabz: vt tradit Proby. Hiero. in episto. i. ad Demitria: dē circa finē. Incedentibz dominabz: ancilla virgo pcedat ornatio. Curtius tñ dominis p dominabus dixit: & sic dicendū esse tradit Laurē. **Dominor.** naris. inter cōmunia verba a Priscia. cōnumerat: vñ & Nigidii refert dixisse: Omne pecus indomitū habet quiddā in se ferū: sed tñ ea natura ē: vt cicurari & dominari possit. Cōstruit autē dominor cū dō gō: & mediante in prapositione cū accō & abltō. Virgi. Et victis dominabit Argis. Hiero. in Ecclesiasti. ca. xvij. Posuit timorē illius sup omnē carnē: & dominatus est bestiaz & uolatiliū. Ouid. lib. meta. i. Et q̄ dominari in cetera posset Narus homo. Vir. ænei. ij. Incensa Danaī dominant in vrbe. **Domuncula.** Require in dictione Domus. **Domus** secūda & q̄rta declina. declinari pōt: antiqui tñ domus hui⁹ domus hui⁹ domū declinare solebant: testibus Nigidio Gel. lib. iij. no. atticariū. Vnde Varro in Fanpheminippo ait. Prexit in interiores partes domus. & format per diminutionē domuncula. Vgu. dicit: q̄ diminutue etiā facit domicula. Hoc doma hui⁹ domatis græcū vocabulū est: sic & domus: testē Varr. de lingua latina: & p tecto seu domo ipsa ponitur. Hic Dumus spina vocat: inde fit dumetū: quod Vgu. etiā dumicetum appellat. Sta. lib. thæbaidos. i. Phœbe parens sente Lycia pataræa niuosis Exercent dumeta iugis. **Donec** & donecū in vno feto dici pōt: teste Pri. Vnde & Plau. ait in captiuis. Asculatus sciens ego me amitti donecum ille huc redierit. **Donecum.** Require in dictione Donec. **Dorcia.** Require in dictione Dorcium. **Dorcium** & dorcia propriū mulieris nomē: declinari pōt: nec a δὲρκια deducitur: vt Vgu. somniauit: sed a δὲρσος: quasi dulce & amabile donum dicatur. **Dora.** Require in dictione Dorus. **Dori.** Ibidem. **Doris.** Ibidem. **Dorius.** Ibidem. **Dorso.** Require in dicti. **Dorsum.** **Dorsuo.** Ibidem. **Dorsum** neutro gene. & hic dorsus hui⁹ dorsus declinari potest: testibz Capro & Probo: & nō tñ animantiū: sed etiā aquarū: teste Marcel. dorsum dicitur: vnde Virg. ænei. i. inquit. Dorsus immane mari summo. Dictū est autē dorsum: q̄ ea pars corporis deuexa sit deorsum: auctore Pompe. neq̄ a duro duras descēdit: vt Vgu. somniauit. Ab eo qd̄ est dorsum fit dorso. las. verbū. A Dorsus autē fit dorsuo dorsuas. Plautus in aulularia. Tū macerio congrū: muranā ex dorsua q̄tū potes. i. p̄fringe: vt dorso exime. **Dorsus.** Require in dictione Dorsum.

Dorus Neptuni filius fuit: teste Ser. Doris cum i latino fuit Oceani & Thethios filia: teste Hesiodo in Theogonia. & a nonnullis interpretat̄ amaritudo: quæ Nereū: hoc est mare semp̄ cōsequit̄. Q̄zobrē nōnunq̄ a poetis Doris ipsa p mari ponit: vt est apud Vir. in Gallo dicentem Doris amara suam nō intermisceat vndā. Dora vrbs est Phœnices: teste Prole. Dory cum y græco nomē est vrbs ponticæ: neu. quidē ge. De q̄ Priscia. Dorius fluui⁹ est Indiæ: teste Pio.

D ante R

Draca. Req̄. in dic. **Draco.** **Dracæna.** Ibidem. **Drachma** cū ch aspirato scribit̄: nō aut cū c exili hac videlicet scriptura drachma: vt Vgu. scribi p̄cipit: genus est ponderis. Drachmon eadē scriptura fuit: teste Iulio Polluce: Atheniensū numisma. Hoc dragma hui⁹ dragmatis cū g: id apud græcos dicitur: qui apud nos manipulus. Hoc drama hui⁹ dramatis cum m immediate post a scribit̄: nō autē dragma cū g: vt scribi p̄cipit Vgu. Hiero. in Cantica. Drama etiā dicit̄ vt in scænis agi fabula solet: vbi diuersæ p̄sonæ introducuntur: & alijs accedentibz: alijs etiā discedentibz: a diuersis & ad diuersos textus narrationis expletur. Dona. in prologo super Terentiū. Protasis primus actus est: initiumq̄ dramatis. Vnde & canit ecclesia. Anteriorū hui⁹ virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis. Inde dramaticus stylus: testibz Diomedē & Seruio: is dicitur qui mixtus nō est: vbi poeta nūq̄ loquit̄: vt sunt comedie & tragedie. Probus super Bucco. Dramaticus stylus est: in quo personæ immodo loquunt̄: dihegmatic⁹ in quo solus poeta: mixtus vbi p̄misce & poeta & persona.

Drachmon. Requi. in dicti. **Drachma.**

Draco cum c exili cōis generis ē: & si foemininū draca habeat: & dracæna cū æ diphthong. in media syllaba. Dictus est autē draco a δὲρσος: quod est videre: nam clarissimā oculorū aciem habere perhibet̄. Draconē item appellat Plin⁹ lib. xvij. natura. histo. ex tortuositate similitudine palmitē: vt ait: emeritum pluribusq̄ induratum annis.

Dragma. Req̄. in dic. **Drachma** **Drama.** Ibidem

D ante V

Dubito. Require in dictione Dubo. **Dubo** dubas veteres (teste Festo) protulerunt: a quo fit: quo nūc vtimur verbū dubito. itas. **Ducatus** hui⁹ ducatus regio ducis vñ dignitas apud vulgus dicitur: ducatus hui⁹ ducatu reus nummus ducalis vocatur. **Ducissa.** Require in dictione Dux. **Duco** ducis tertie coniuga. primā producit syl. & apud Marcellū plures detinet significatiōes: hoc in loco nihilominus annotandas. **Ducere**

pati significat. Vir. li. ænei. iij. Nate dea portes hoc sub casu ducere sōnos. Duci delectari: aucto car. Tul. lib. v. de finibus. Dantq; se ad ludendum fabellarūq; auditione ducunt. Ducere nu dare: exercere. Vir. ænei. xij. Illetū dypeo obiecto cōuersus in hostē ibat: & auxilio ducto mucrone petebat. Ducere excitare. Tulli. in verrē. Quid si quē statuæ magnopere delectant: si quis earū honore: aut gloria ducit. Ducere illicere. Tul. lib. officior. ij. Postremo precio aut mercede ducunt. Ducere struere: erigere. Vir. ænei. i. Pars ducere muros. Molitūq; arcē: & manib; subuoluerē saxa. Ducere iudicare. Vir. Tanto me crimine dignū Duxisti. Ducere voluere per tractare. Vir. lib. ænei. vij. Sic equidē ducebam animo rebarq; futurū. Ducere trahere: differre. Tul. lib. offi. ij. Apud prætorē criminatus est balbum illud ducere. Idem ad Cæsare iuniorē. Ne res ducere: fecimus vt Hercules Ancianus in aliū locū transferret. Ducere ppiū pro tēporibus seruare. Vir. in bucco. Et quo duceret apricis in collib; vuas: Colerem. Ducere dimittere: descēdere. Plau. in Aulularia. Vbi ille abit: ego me duco seruandus arborē. Ducere gerere. Vir. lib. gnei. vij. Hi bellum assidue ducunt cū gēte latina. Ducere: quā proprie significationē habeat: patet hoc Virgilij exemplo li. ænei. xij. dicentis. Ducit infelix æuo confectus Alethes. Ducō ducas primæ cōiuga. primā corripit syl labā. Vir. ænei. x. Quattuor hic iuuenēs: totidē quos educat Tūpheus.

Duellator Reg. i. dicti. Duellū. Duellio. Ibidē Duellum. Ibidem. Duellus. Ibidem.

Duellū duellum: duellio hui⁹ duellionis in vno significatione accipi possunt. Dicit autē duellū duorū bellū: qd; scilicet duabus partib; de victoria contententibus dimicat: teste Festo. Et non nunq; pro bello ponit: vt est apud Iuue. sary. i. Galeatū sero dudli Pœniter. Nam & a duello bellū fit: dum abiecta d littera digāta in b cōuertitur: quod nōnulli diminutiue ab eo qd; est bonum p antiphrasim fieri volunt. Quintilia. li. i. Duellōs quidē dicere bellos ausi sunt. Var. lib. iij. de lingua lati. Perduelles dicunt hostes. Placet ergo: vt a duello bellū fiat: quod tamen Festus a belluis dictū tradit. Duellio & duellio in vno significato accipi possunt: vñ perduellio & perduellis. Duellator is dicit qui duellū pergit. Plautus in captiuis. Domi belliq; duellatores optimi.

Dulcedo. Reg. i. dic. Dulcitas. Dulcitus: Ibidē Dulcitas & dulcitus: p eo qd; est dulcedo in vno scato accipi possunt: teste Non. Cæcilius in Syraculis. Tāta hinc inuasit in corda dulcitas. Ci. lib. iij. de natura deorū. Quicq; dulcitudine pier cæteros sensus cōmouetur.

Dumetum. Require in dictione Domus.

Dumicetum. Ibidem. Dumus. Ibidem.

Duo duæ duo in accō: mascul. quidē ge. duos & duo: fœmi. duas: neu. duo: estib; Prisci. & Phoca. Vir. lib. ænei. ix. Si duo præterea tales Idæa tulisset Terra viuos. Hora. sermo. vij. Duo si discordia vexat inertes.

Dureo dures secundæ cōiuga. & neutrale verbū est transitiuū: teste eodē Prisci. Luca. lib. iij. Totosq; iuduruit artus. Virg. Sturiaq; impexis induruit horrida barbis.

Duricia & duricies in vno scato accipi possunt. Simili mō duritas & duritudo in eadē scatōe vsurpant: teste Gel. lib. x. nocti. atti. Caro. Qui illius imprudentiā: qui norat duritudinē.

Duricies. Require in dictione Duricia.

Duritas. Ibidem. Duritudo. Ibidem.

Duro duras prima: & duro. ris tertia cōiuga. declinari pōt: teste Prisci. Vir. Durate: & vosmet reby seruare secūdis. Idē geor. ij. Et vulnera durat. Luca. lib. v. Nā cætera damna Durata iam mēte malis: firmaq; tulerūt. Soli. de mirabilib; Lapis iste in aqua mollis est humo durat exempl⁹. Est autē durare p seuerare sustinere durescere.

Dux cōmunis gen. est: apud vulgus tñ p fœmina duce ducilla vsurpat.

E ante B

Brius & ebriacus in vno si gnificato accipi pñt. Vnde Plau. ait in Aulula. Homo ebriacus sōno sanari solet.

Ebor. Requi. in dicti. Ebur Eboreus. Ibidem. Eborā. Ibidem. Eburneus. Ibidem.

Ebur cū u: teste Probo efferrī debet: dicente Vir. India mittit ebur. At yō Phocas ebor p o enūciari pcepit: & utrūq; dici pōt: nā & equur cū u teste eodē Pro. scribit: & cū o æquor effert: vt in ipsa dictiōe vidimus. Ab ebore fit adiectiuū eboreus: eburneus: eburnus. Vlpianus de legatis. iij. Eboreā bibliotecā emit. Quint. li. vi. Cū in triumpho cæsaris eborea oppida essent trās lata. Hiero. in cāticis ca. xij. Collū tuū sicut turris eburnea. Qui. lib. meta. ij. Impubesq; genas eburnea colla decusq;. Vir. geo. ij. Hipodame q; humeroq; Pelops insignis eburno. Luca. li. ij. Legit timeq; faces: gradibusq; accliuus eburnis. Hora. ser. xvi. Tinēta sup lectos cāderet vestis eburnos. Iuue. sary. x. Da nūc & volucrē: scepro quæ surgit eburno. Prop. Siue lyre carmē digitis pcussit eburnis. Tibul. Hanc primū veniēs plectro modular⁹ eburno. Eborā nomē est duarū vrbū in Hispania: teste Prole. quarū vna Turdubiorum est: alia Edetanorū. Eburā

G ij